

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
3.K.30.401/2018/5.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a
által képviselt Magyar Hírlap Kiadói Kft.
felperesnek, a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Média- és
Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (1088 Budapest, Reviczky utca 5.) alperes ellen médiaszolgáltatás
ügyében hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

A bíróság felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy az illetékes adóhatóság külön felhívására utólag fizessen meg 9,000,-Ft (azaz Kilencezer forint) eljárási illetéket.

Kötelezi a bíróság felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 20,000,-Ft (azaz Húszezer forint) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül ennél a bíróságnál 3 példányban előterjesztett, a Fővárosi Törvényszékhez címzett fellebbezéssel lehet élni.

I N D O K O L Á S :

A perben a bíróság a következő tényállást állapította meg:

A felperes által közzétett Magyar Hírlap online internetes és a Magyar Hírlap című nyomtatott sajtótermékben egyaránt 2017. július 10-én megjelent, „Eddig és ne tovább! Ideje levernünk a cölöpöket” című írás - többek között - az alábbiakat tartalmazta:

A cikk szerzője 8 pontos felsorolásban ismertette a homoszexuális emberekkel kapcsolatos véleményét és a jogaik korlátozására vonatkozó elképzeléseit. Először a meleg kifejezés használatát kifogásolta, mert véleménye szerint ez egy pozitív jelentésű szó egy ellenszenves dolog megnevezésére, majd kifejtette, hogy a homoszexualitás abnormális, mert gusztustalan és életidegen, a normális embernek ettől teljesen felfordul a gyomra. Harmadik tételként ismertette a hatályos jogi szabályozást, miszerint Magyarországon házasságot azonos nemű párok nem köthetnek, gyereket nem fogadhatnak örökbe.

Ezt követően leszögezte, hogy a homoszexualitás magánügy, annak nyilvános demonstrálása rendezvényeken, felvonulásokon nemcsak elítélendő, de tiltandó is.

Ötödik tételében az író - az oroszországi szabályozást példaként felmutatva - javaslatot tett a homoszexuális propaganda tiltására: „Ne lehessen felvilágosítás keretében azzal tömni a gyerekek fejét, hogy az azonos neműek közötti szexuális kapcsolat normális”.

Ezután rátért a szerző a szexuális orientáció alapján megkülönböztetett állampolgárokat érintő javaslatára, mely szerint egyes társadalmi pozíciókat, munkaköröket nem tölthetnének be nem heteroszexuális identitásukat nyíltan vállaló emberek. Az elképzelés szerint a homoszexuális állampolgár nem lehetne vezető politikus, miniszterelnök, miniszter, tanár („gyermekeinket ne neveljék homoszexuális tanárok”) vagy például a Nemzeti Színház igazgatója. A szerző hetedik tételében megfogalmazott javaslata szerint a bizonyos közfeladatokat végző munkakörök betöltői megtagadhatnák a hivatásukból adódó feladataik elvégzését, ha azt homoszexuális állampolgárok szolgálatában kellene tenniük. A javaslat szerint a rendőr például nem lenne köteles megvédeni egy melegfelvonulás résztvevőit az ellenük erőszakos bűncselekményeket elkövetőkkel szemben, vagy az anyakönyvvezető megtagadhatná az azonos neműektől az élettársi viszony bejegyzését. Végül a cikk az európai uniós és az emberi jog érvek elvetésére és a homoszexualitás abnormalitásának propagálására szólított fel.

Ezt követően állampolgári bejelentés alapján alperes hatósági ellenőrzést folytatott le a fenti írás vonatkozásában. Az eljárás lezárását követően alperes a 1349/2007.(XII.12.) számú határozatával megállapította, hogy a fenti cikk közzétételével felperes megsértette a kirekesztésre alkalmas médiatartalmak közzétételét tiltó törvényi rendelkezést, ezért

I. A jogsértő magatartás tanúsítását megtiltotta és kötelezte felperest, hogy az eljárás tárgyát képező írást a Médiatanács határozatának közlését követően haladéktalanul távolítsa el a honlapjáról.

II. Felperest 150,000,-Ft (azaz Százötvenezer forint) bírsággal sújtotta, valamint

III. az alábbi közlemény közzétételére kötelezte felperest:

„A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa a Magyar Hírlap Kiadói Kft.-vel szemben lefolytatott eljárásában megállapította, hogy a Médiatartalom-szolgáltató a Magyar Hírlap Online (www.magyarhirlap.hu) internetes sajtótermékben és a Magyar Hírlap című napilapban 2017. július 10-én megjelent „Eddig és ne tovább! Ideje levernünk a cölöpöket” című cikk közzétételével megsértette a kirekesztésre alkalmas médiatartalmak közzétételét tiltó törvényi rendelkezést. Az írás, amely a „Budapest Pride” elnevezésű rendezvény kapcsán foglalkozott a magyarországi homoszexuális kisebbség helyzetével, a homoszexuálisok alapvető jogainak korlátozására tett javaslatokat.”

A határozat indokolása szerint - elemezve az ezzel kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket, illetve Alkotmánybírósági gyakorlatot - megállapítható, hogy a cikk egésze a homoszexuális közösség többségi társadalmon belüli idegensége, elszigeteltsége, különállósága mellett érvelt. Egyes kijelentései - a szerző szavaival élve - javaslatai a homoszexuális személyek közösségét pusztán a személyiségük lényegét jelentő tulajdonságuk miatt javasolta hátrányos megkülönböztetésben részesíteni.

A cikk azon túl, hogy sértő, lealacsonyító, becsmérő kifejezéseket tartalmazott, alkalmas lehetett arra, hogy az adott közösség tagjait alkotmányos jogaik érvényesítésében megakadályozza, vagy azt számukra megnehezítse.

Az írás kirekesztő volt a homoszexuális közösséggel szemben és alkalmas volt arra, hogy a homoszexualitásra, mint szexuális orientációra tekintettel a társadalomban egyértelműen azonosítható személyek közösségével szembeni sztereotip kirekesztő gondolatok kialakulását eredményezze.

Mindezek alapján, az eset összes körülményeit mérlegelve az Mttv. 186. §-a alapján döntött alperes a jogkövetkezményekről.

A határozat ellen felperes kereseti kérelmet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen kérte a határozat megsemmisítését, a jogkövetkezmény mellőzését és annak megállapítását, hogy felperes nem valósított meg törvénysértést. Másodlagosan kérte felperes a határozat hatályon kívül helyezését és alperes új eljárásra kötelezését. A kereset indokolása szerint alperes határozata megalapozatlan és jogsértő. Felperes kifejtette, hogy a kifogásolt cikk nem hív fel a homoszexuálisok kirekesztésére, hanem a nyíltan vállalt homoszexualitással kapcsolatban fejtette ki az álláspontját. Alperes mindezen túl nem tett eleget az indokolási kötelezettségének sem.

Alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozatban foglaltakat.

A kereset nem alapos.

A felek között az adott tényállás vonatkozásában vita nem volt, tehát maga felperes sem vitatta, hogy az adott tartalom a két kommunikációs felületen az alperes által idézett szöveggel jelent meg. Felperes mindössze a szöveg értelmezésével kapcsolatosan tartotta jogsértőnek alperes határozatát.

A 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 17. § (1) bekezdése szerint a médiatartalom nem lehet alkalmas valamely nemzet, közösség, nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbség vagy bármely többség, továbbá valamely vallási közösség elleni gyűlölet keltésére.

A (2) bekezdés értelmében a médiatartalom nem lehet alkalmas valamely nemzet, közösség, nemzeti, etnikai, nyelvi és más kisebbség vagy bármely többség, továbbá valamely vallási közösség kirekesztésére.

A 30/1992. (V.26.) AB határozat szerint egy védett közösség bármely ismérv alapján elkülönülő személyek csoportját jelentheti.

A 96/2008. (VII.3.) AB határozat értelmében az adott csoportnak, közösségnek ahhoz, hogy védelmet kapjon, olyan alapon kell szerveződnie, mely tagjai személyiségének lényegét, lényegi elemét határozza meg.

A gyűlölet olyan szélsőséges, indulatokon, ösztönökön, alapuló negatív és durva érzelmek, amely kizár minden ész- és jogszerű érvelést, ellenvetést, kizárólag az érintettek háttérbe szorítását, kirekesztését, verbális és fizikai bántalmazását tartja helyes viszonyulásnak.

A gyűlölet, mint negatív érzelmek a társadalmi békés együttélés egyik legnagyobb akadályát jelenti. A békés együttéléséhez, a gyűlöletmentességhez való jog minden állampolgár alapvető joga.

A mások felé irányuló gyűlölet és kirekesztési szándék sérti az érintettek emberi méltóságát.

Az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdése szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

A vizsgált szövegből egyértelműen megállapítható, hogy az írás szerzője olyan módon fejezte ki véleményét a homoszexuálisokkal szemben, ami alkalmas volt más emberekben is indulatok felkeltésére, gyűlölet kiváltására.

A szavak köznapi értelme, illetve a szokásos és életszerű médiapercepció alapján okkal vélelmezhető, hogy a kifogásolt kitételek külön-külön, illetve a teljes szöveg kontextusába helyezve alkalmasak voltak indulatok kiváltására, már meglévő és negatív érzelmek fokozására.

Természetesen mindenkinek joga van bizonyos emberi tulajdonságokat, magatartásokat megítélni, sőt elítélni, azonban az ilyen vélemény kinyilvánítása nem lépheti túl az alkotmányos, illetve a jogszabályi kereteket.

A sajtószabadság korlátozásának csak valamilyen alapvető jog vagy alkotmányos érték megóvása lehet a célja. A szólás- vagy sajtószabadság gyakorlása nem teszi megengedetté a gyűlöletkeltő vélemények közzétételét, azaz a védelem ezen álláspontokra nem terjed ki, ezek a vélemények alkotmányos módon kizárhatóak a demokratikus nyilvánosságból.

Nem volt helytálló felperesnek azon hivatkozása, hogy a cikk csak a homoszexualitás nyílt és szélsőséges megnyilvánulásaival szemben fogalmazott meg állításokat.

Az írás ugyanis egyértelműen olyan kifejezéseket is tartalmazott, amelyek önmagukban a homoszexualitást, illetve a homoszexuális személyeket minősítette, illetve tette a kirekesztés és elítélés tárgyává (pl. „a homoszexualitás abnormális, mert gusztustalan és életidegen, a normális embernek ettől teljesen felfordul a gyomra”).

A homoszexualitással kapcsolatos szélsőségesen negatív, durva, lealázó, bántó kifejezések értelemszerűen közvetlenül és releváns módon érintik ezen közösség tagjait.

A homoszexualitás az érintett személynek olyan veleszületett attribútuma, emberi méltóságának része, amely személyiségének elválaszthatatlan részét képezi és amelynek a megváltoztatására senkit sem lehet kényszeríteni és amely tulajdonság alapján nem lehet senkit kirekeszteni, senki ellen nem lehet gyűlöletet szítani.

A homoszexualitás önmagában nem jelent veszélyt a társadalomra, ellenkező esetben a jogalkotó maga gondoskodott volna jogszabályi keretek között a társadalom ezzel kapcsolatos védelméről.

Az adott írás kizárólag a szexuális orientációra tekintettel fogalmazott meg olyan kirekesztő javaslatokat, amelyek alapjaiban érintik és korlátozzák az állampolgári jogokat, illetve kötelezettségeket, illetve magát az állampolgári lét- és jogbiztonságot (ld. például a homoszexuálisok kizárása egyes közszolgálatok igénybevételéből). A cikk alkalmas volt arra, hogy a javaslatai révén az adott közösség tagjait alkotmányos jogaik érvényesítésében megakadályozza, vagy legalábbis ezt számukra megnehezítse.

Adott esetben a gyűlöletkeltésnek vagy a kirekesztésnek nem szükséges ténylegesen a gyakorlatban is megvalósulnia, elegendő, ha az érintett tartalom alkalmas erre.

A kifogásolt kijelentések elemzése alapján egyértelműen megállapítható, hogy azok nem a homoszexualitás nyílt vállalására vagy ezzel kapcsolatos közmegnyilvánulásokra vonatkoznak, hanem általában, a magán-, illetve a közéletben tűzte ki célul a homoszexuális közösség tagjainak súlyos és jogsértő diszkriminációját.

A határozatból megállapítható, hogy alperes az indokolási kötelezettségének eleget tett, a határozat részletesen tartalmazza a megállapított tényeket, az alkalmazott jogszabályokat, az Alkotmánybíróság vonatkozó határozatait.

A tényállás és a jogszabályok összevetése révén levont alperesi következtetések okszerűek és logikusak, megfelelnek a kialakult jogértelmezési gyakorlatnak.

Alperes az eljárási szabályokat betartotta.

A jogsértés megállapítását követően alperes a hivatkozott jogszabályi rendelkezés alapján döntött a jogkövetkezményekről. A kiszabott jogkövetkezmények nem tekinthetők túlzottnak vagy aránytalannak, megfelelnek a generális és speciális prevenció céljainak. Alperes a jogkövetkezmény kiszabása során megfelelően értékelte az eset összes körülményeit.

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy alperes a tényállást a megfelelő módon és a szükséges mértékben feltárta, majd annak alapján okszerű következtetések révén megalapozott és jogszerű döntést hozott.

Az illetékre és a perköltségre vonatkozó rendelkezés az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 62. § (1) h) pontján, az Itv. 45/A. § (1)-én, az Itv. 38. § (1)-én, a 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 102. § (1)-én, a 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2)-én, illetve a Pp. 83. § (1)-én alapul.

Budapest 2018. június 12.

dr. Mohay György s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: